

РЕШЕНИЕ

№ 6318

гр. София, 28.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 30.09.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

**ЧЛЕНОВЕ: Анета Юргакиева
Мая Сукнарова**

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **6656** по описа за **2022** година докладвано от съдия Мая Сукнарова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по жалба на Териториална дирекция на Националната агенция за приходите – С. (ТД на НАП – С.), подадена чрез упълномощения представител юрк. Т. Р., срещу решение № 2163 от 14.06.2022 г., постановено по н.а.х.д. № 3000/2022 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), 19-ти състав. С него е отменено наказателно постановление (НП) № 542676-F555001 от 19.10.2020 г. издадено от заместник-директора на ТД на НАП - С., с което на „Дафни Груп” ЕООД за нарушение на чл.124, ал.2 от ЗДДС на основание чл.182, ал1 от ЗДДС е наложена имуществена санкция в размер на 1341,33 лв. С касационната жалба се твърди неправилност на обжалваното съдебно решение, като постановено в нарушение на материалноправните разпоредби и при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Иска се отмяната му и произнасяне по същество, при което да бъде потвърдено оспореното наказателно постановление. Претендира се и присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът - „Дафни Груп” ЕООД в представен по делото писмен отговор оспорва касационната жалба като неоснователна. Моли съда да потвърди обжалваното съдебно решение.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба. Счита, че решението на Софийския районен съд като неправилно следва да бъде отменено.

Настоящият състав на Административен съд – София град, 14-ти касационен състав, намира касационната жалба като подадена от надлежна страна и в срока по чл.211, ал.1 от АПК за процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

С обжалваното решение, постановено при повторно разглеждане на делото след отмяна по реда на раздел V, чл.58д и сл. от ЗАНН районният съд е отменил НП № 542676-F555001/19.10.2020 г. на заместник-директора на ТД на НАП – С.. За да постанови този резултат, от фактическа страна съдът е приел, че в хода на извършена от ТД на НАП проверка било установено, че на 30.01.2020 г. „Дафни Груп” ЕООД е осъществило облагаема доставка на хранителни стоки, като не е вписало в дневника на продажбите си за данъчен период месец януари 2020 г. издадена от него фактура с № [ЕГН]/30.01.2020 г., с данъчна основа 6706, 67 лева и начислен ДДС в размер на 1341,33 лева. Неотразяването на посочената фактура довело до определяне на дължимия данък за периода месец януари 2020 г. в по-малък размер. Във връзка с тези констатации бил съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № F555001 от 19.06.2020 г. от инспектор по приходите при ТД – С.. Актът бил съставен в отсъствието на представител на дружеството, без данни за връчена покана до дружеството по надлежен ред. Същият бил връчен на Т. Т. П., като представител на „Тони Панова“ ЕООД, упълномощен представител на „Дафни Груп“ ЕООД, на 22.06.2020 г. Срещу АУАН не били подадени възражения. Въз основа на АУАН било издадено и оспореното НП, с което на „Дафни Груп“ ЕООД за нарушение на чл.124, ал.2 от ЗДДС, на основание чл.182, ал1 от ЗДДС е наложена имуществена санкция в размер на 1341,33 лв. Същото е връчено на 29.01.2021 г. на Т. Т. П., като представител на „Тони Панова“ ЕООД - упълномощен представител на дружеството.

При тази фактическа обстановка от правна страна съдът е приел, че оспореното НП е издадено от компетентен орган, оправомощен по силата на заповед № ЗЦУ-1149/25.08.2020 г. на изпълнителния директор на НАП. Констатираното нарушение и правната квалификация на нарушението били идентични в АУАН и в наказателното постановление. И АУАН и НП били надлежно връчени на нарушителя чрез упълномощено от него лице. В хода на административнонаказателното производство обаче били допуснати съществени процесуални нарушения, нарушаващи правото на защита на наказваното лице. Според съда, при съставянето на АУАН не била спазена процедурата, разпоредена с чл.40 и сл. от ЗАНН, като дружеството не било поканено за съставяне на акта в присъствието на представляващия го или на упълномощено лице. Конкретната хипотеза не попадала сред предвидените в ЗАНН случаи, в които АУАН може да се състави в отсъствието на нарушителя. С това съдът е приел, че е налице неотстраним порок на НП, който обуславял неговата отмяна.

Освен това от съдържанието на оспореното НП не можела да се установи датата, на която административнонаказващият орган приел, че е извършено нарушението, доколкото било споменато само, че процесната фактура не е отразена през съответния данъчен период месец януари 2020 г., което довело до определяне на данък в по-малък размер. Поради това съдът е приел, че е налице липса на задължителен реквизит на НП, като непосочване на времеизвършване на нарушението.

На следващо място АУАН бил съставен от лице, за което липсвало оправомощаване с приложената заповед № ЗЦУ-1149/25.08.2020 г. на изпълнителния директор на НАП, тъй като АУАН бил съставен на 19.06.2020 г., а заповедта издадена след датата, на която е съставен актът. Предвид това АУАН бил съставен от ненадлежно оправомощено длъжностно лице.

Обжалваното решение е правилно.

Обоснована е преценката на съда, че съставеният АУАН не е бил връчен по надлежния ред в нарушение на чл.40, ал.2 от ЗАНН. Съгласно посочения текст, когато нарушителят е известен, но не може да се намери или след покана не се яви за съставяне на акта, актът се съставя и в негово отсъствие. В случая едва пред настоящата инстанция е представена покана № 53-06-429/27.05.2020 г., от която обаче не може да се установи, че представляващият „Дафни Груп” ЕООД Б. К. Б. е редовно уведомен за датата на която следва да се яви за съставяне и предявяване на АУАН. Поканата е изпратена на електронната поща на управителя на „Дафни Груп” ЕООД, но макар и в касационната жалба да се твърди, че датата на уведомяване е 09.06.2020 г., същата не може да се установи, доколкото от извлечението за изпратената по електронен път покана не се разчита нито датата на изпращане, нито датата на получаването ѝ.

Правилно е и приетото от съда за липса на дата на нарушението в НП. Действително и в АУАН и в НП не е посочена дата на нарушението, с което същите не отговарят на изискването в чл.42, ал.1, т.3 и в чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН. Липсва изрично фиксиране на дата, която актосъставителят и наказващият орган са приели, че е дата на конкретното нарушение. Датата на нарушението не може да се изведе и чрез тълкуване или по друг начин. Съгласно чл.125, ал.3 и ал.5 от ЗДДС заедно със справка-декларацията по ал.1 регистрираното лице подава и отчетните регистри по чл.124, т.е. дневника за покупките и дневника за продажбите, за съответния данъчен период до 14-то число включително на месеца, следващ данъчния период, за който се отнасят. Срокът за подаване на справка-декларация с дневника за продажбите на дружеството за данъчния период м.01.2020 г., който е до 14.02.2020 г. вкл., при тази правна уредба се явява и срокът, в който дружеството е следвало да изпълни законовото си задължение за включване в дневника за продажби на фактурата, която е издало за осъществената от него облагаема доставка през м.01.2020 г. Невключването на фактурата в дневника за продажбите за м. 01.2020 г. в срок до 14.02.2020 г. е нарушение на чл.124, ал.2, което се явява осъществено на първия работен ден след срока - 15.02.2020 г. След като такива установявания и изводи за датата на нарушението няма нито в АУАН, нито в НП, а и от посочените обстоятелства не може да се установи датата на нарушението следва, че те не отговарят на изискването в чл.42, ал.1, т.3 и чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН и са неправилно и незаконосъобразно издадени. Задължителността на изискването да се посочи приетата от повдигания обвинение с АУАН и от налагащия наказание с НП дата на нарушението е пряко свързана с упражняване правото на защита на нарушителя и с преценката за спазването на сроковете в чл.34 от ЗАНН, и с възможността за извършване на проверката за правилност и законосъобразност на акта и на постановлението от съда, вкл. за приложимата редакция на разпоредбите, които се сочат като нарушени и на тези, съставляващи основание за санкционирането.

Правилни са изводите на съда и относно липсата на надлежно оправомощаване на актосъставителя, доколкото представената по делото заповед на изпълнителния

директор на НАП № ЗЦУ-1149, с която са определени органите по приходите, които могат да съставят актове за установяване на административни нарушения е с дата 25.08.2020 г., а процесният АУАН е съставен на 19.06.2020 г., т.е. повече от два месеца по-рано. В тази връзка следва да се отбележи, че компетентността на актосъставителя не произтича директно от представената по делото заповед за преназначаването му на длъжност „инспектор по приходите” от един офис на НАП в друг.

По изложените съображения обжалваното решение като правилно следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл.221, ал.2, пр.1 от АПК, Административен съд - София град, 14-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 2163 от 14.06.2022 г., постановено по н.а.х.д. № 3000/2022 г. по описа на Софийски районен съд.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.